

Двамата господари

"Никой слуга не може на двама господари да слугува. Не може да работите на Бога и на Мамона."(Ев. Лука 16; 13)

В света работят два разумни принципа. Като казва, че не може да служите едновременно на тези два принципа, Христос подразбира, че не може да бъдете два пъти по-активен, отколкото може да издържите, т.е. в един котел не може да се произведе по-голямо напрежение, отколкото той може да издържа. Тези два принципа не могат да се съберат в един котел. В окултизма тези принципи се наричат първи и втори, а в науката "положителен" и "отрицателен". Положителният принцип е всякога по-силен, а отрицателният по-слаб. Творческата сила всякога се проявява предимно в слабия принцип. Това, което гради в света, то не е силното, а слабото. Затова онези хора, които разрушават, всякога са по-силни, отколкото добрите, меките хора. Вие може да усетите тези два принципа у вас едновременно, напр., когато станете активни, когато се разгневите и извикате: "Скоро ред и порядък", тогава всички слуги, жени, деца, се изплашват и се подчиняват. Но този принцип не е творчески, той нищо не създава. Само когато се оттеглите вътре в себе си, като се успокоите, тогава всичко взима своя нормален ред. Първоначалният принцип, от който произлиза злото, омразата и лъжата, сам по себе си не е лош. Вие имате особени понятия за омразата и лъжата. За да може човек да лъже, трябва да е умен, глупав човек не може да лъже. Това е най-голямата философия, а в съвременното общество наричат го "висша дипломация". Тази дипломация и жените я имат. Когато мъжът е по-силен, в първия принцип, жената ще го гледа, ще го нарича "миличък" и най-после с мекота ще го укроти, за да асимилира този висш принцип. След като се уравни тези два принципа, почват да работят заедно: първия принцип от излишъка си дава на втория. Христос казва: "Не може да служите едновременно на Бога и на мамона, не може да служите едновременно на първия, и на втория принцип, не можете да служите едновременно на омразата и на любовта." Това са две неща, които се изключват, понеже са диаметрално противоположни: не се движат в една посока. Вземете, напр. двама търговци, те могат да работят заедно, защото имат еднакви интереси, движат се в една посока, но един търговец и един лекар не могат да работят заедно.

Под думата "Господ" се разбира най-възвишеното, най-благородното начало, което твори. Този принцип е мек и пластичен, но с това той не е ограничен и е безсмъртен и в този принцип, втория, не съществува смърт. В първия принцип съществува смърт и то само затова, защото силният, със силата, която има в себе си, сам се разрушава. Само силните хора могат да се самоубиват. Вземете за пример скорпиона, ако бъде заобиколен с огън и не може да излезе оттам, той извива опашката си и се самоубива. Той предпочита да се самоубие, отколкото да изгори жив. Първият принцип е създал Космоса, материалния свят, всички видими светове с вашите тела и техните енергии и сили, които са необходими за съграждането им. Когато искате да се откажете от първия принцип, вие трябва да върнете всичко, което той ви е дал. А като му върнете всичко, какво ще остане във вас? Вие ще се върнете във втория принцип, ще станете едно с Бога. Няма да има тогава ни Иван, ни Драган, няма да има ни ангели, ни дяволи, и в света ще настане едно общо състояние на тишина и

спокойствие. Няма да става въпрос, коя от двете воюващи страни ще победи, какво ще стане след войната; всички тези въпроси ще се разрешат, всичко това ще се слее в първия принцип и той ще се оттегли в себе си. Когато човек иска да стане енергичен, трябва да се подсоли: злото в света е подсоляване и човек трябва да стане лош за да се осоли. Когато човек се обезсоли, Бог изпраща първия принцип, за да образува солта. Но човек не трябва да слугува на този принцип. Христос го взима както се проявява на земята, а не както се проявява горе, между ангелите. Човек не може да бъде едновременно богат и благочестив. Аз не вярвам на такова благочестие. Когато кесията на един човек е пълна със злато, със сребро и той претендира да е светия, съмнявам се в неговата святост. Всички богатства на света принадлежат на Господа и в момента, когато помислиш, че силата, влиянието, което имаш е твое, ти слугуваш на първия принцип. Този принцип е индивидуален, той разединява всички същества, защото не е майстор да обединява, а да разединява. Той може да създаде хиляди хора, но не може да създаде условия при които те да живеят и най-после той се разгневява, започва да бие и ги умъртвява. За обяснение на тази мисъл, ще ви разкажа един анекдот. Един селянин нямал никакви деца и често молел Бога да му подари деца. Един ден взел един чувал, в който имало цяла крина житни зрънца и се помолил на Бога да превърне тези зрънца в деца. Бог чул молбата му и всички зрънца се преобразили в деца. Като станал сутринта, всички деца започнали да викат, плачат, искат да ядат. Това много разгневило селянина и той казал: "Тези деца ще ми изядат главата", и взел да ги бие и избива. Едно от децата успяло да се скрие зад вратата и като дошъл неговия ред, започнало да плаче и да му се моли: "Остави поне мене живо." Това е първият принцип у вас и злото, което действа и когато дойде, казва: "Аз ще руша." Но когато дойде в света вторият принцип, който хората наричат любовта, майката, силата на нещата, той веднага смекчава първия принцип и съединени така, двата раждат най-великото, най-възвишеното в света. Като служите на Господа, само чрез Него може да влияете на първия принцип, само Господ е в сила да ви избави от смъртта. Не служите ли на Господа, ще бъдете погълнати от първия принцип, защото законът е такъв. Откъдето изтича водата пак там се връща; откъдето излизат парите, пак там се връщат; откъдето излиза силата, пак там се връща и всичко се връща назад.

Всички тези неща са излезли от първия принцип. А в любовта имате едно проявление на абсолютния Бог в света, Когото никой не знае какъв е и незнаен Бог, за Когото хората нямат никакво понятие в света. Този Бог, Когото вие не знаете и му се покланяте, Него аз ви проповядвам, казва Павел. Само Той държи в себе си тези два велики принципа, чрез които се проявява. И така, понеже единият принцип разрушава, а другият гради, вие не може едновременно да разрушавате и да градите. Като мразите и разрушавате, а като любите и градите, създавате. Някои подразбират, че първият принцип има наглед у хората желание да съгражда, но той пак поглъща. "Обичам те, обичам те, но ще те изям", така котката си играе с мишката, най-после я стисне и погълне. Това наричат хората любов! Някои, като говорят за индуската философия, под "нирвана" разбират сливане с Бога, а не съграждане. Това е отчасти вярно: ще има и сливане и съграждане. Трябва да се влезе в съгласие с втория принцип и да се живее с него. Във втория принцип има вечен стремеж да докара всички същества в едно, да ги обедини; то е стремежът на Христос, да се прояви Бог индивидуално във всяка душа. Бог иска да създаде в света малки къщички, в които да живее. Велико е онова същество, което може да разбере този дълбок принцип. Мнозина съвременни философи са оплетени от тези два принципа. У всички песимисти, анархисти и тем подобни, като ги вземете в религиозно и обществено отношение, първият принцип е взел надмощие. Аз следя тези неща и имам за това цяла статистика. Мъж и жена се оженят, но след 2и3 години жената го изтощи,

разсипва, уморява го и втори път се оженва. Уморява и втория мъж. Оженва се трети път, но и с него става същото. Най-после казват: "Тази жена е кутсуз."

Случва се и обратното: мъж не може да живее с жена, в него първият принцип е надделял и като вземе жена, ще я умори. За такъв мъж и за такава жена вторият принцип трябва да е толкова силен, че да се уравни с първия. И в религиозните общества често се срещат такива спорове, в които изпъква първият принцип. Напр., често се явява въпрос, кой да заеме първо място до олтара в църквата. На физическото поле не е възможно да има много столове до олтара и ако речете да си наредите всички горе пред олтара столове, свещеникът няма да се вижда. Същите въпроси се пораждаат и между учители, кой да бъде директор. Колко директори може да има? Само един. Подобни въпроси се пораждаат между военни, между проповедници и все за първенство. Тази борба е естествена, тя е един велик Божествен процес, през който са минали всички ангели. Много от тях са минали изпита, минали са през първия принцип и са влезли във втория и сега служат на Бога, а други не са го минали, паднали са и са останали да служат на първия принцип, на мамона, затуй ги наричат демони. И между хората има служители на първия и на втория принцип. След време, когато човечеството завърши своето развитие, вземе своя венец, всеки ще отиде на мястото си. Затова Христос казва: "Без Мене и подразбира втория принцип, нищо няма да направите." Тук е дълбокият смисъл и останете ли сами да се борите в света, ще станете слуги на първия принцип и тогава ще се проявят във вас всички отрицателни качества: умора, завист, отвращение, недоволство, които постоянно разрушават. В този принцип не може да намерите благо за света, не може да видите никакъв смисъл в живота. Затова казва Христос: "На Бога и на мамона едновременно не може да служите." Ако служите на мамона, ще бъдете в дъното на ада, ще бъдете във вечно недоволство и никога няма да разберете дори, защо сте мъж или жена. Може да минете през всички форми на създаването, но всякога ще бъдете недоволни, понеже човек сам по себе си никога не е доволен. А под думата "недоволство" се разбира, че не може да бъдеш доволен от своя външен изглед. Защо човек е недоволен? Неговият дух е много по-велик, изисква по-широка дейност от онази, която проявява. Имаш малко тяло, а духът иска по-голямо. Започва една вечна борба. И в тази борба казват: "Правото е на силния", то е първият принцип, а когато кажете: "Правото е на слабия", то е вторият принцип. Някой направил престъпление, но като даде на съдията 2и3000 лева, той го оправдава също както в средните векове с индулгенциите и щом си купиш индулгенция, прощават ти се греховете. Обаче, в съграждането на нашия живот, Христос не търпи разединение.

Щом сте разделени в себе си, трябва да се дигнете над това разединение и да работите вътре в Бога. Само тогава ще разберете вътрешния смисъл на тия сили, които действуват във вселената. Онези, които са тръгнали в Пътя, посветените имат по-голяма опитност. Защо? Те страдат повече, отколкото светските, защото в християнството, едновременно с първия принцип се усилва и вторият. Където се проявява любовта, ще се прояви и първият принцип, който остава само една сянка и сянка на битието. Под "сянка" разбирам принцип, който умъртвява. Първият принцип сам по себе си е тъмен и носи тъмнина, а вторият принцип всякога носи светлина на ума. Щом дойде първият принцип, усещате голяма скръб, безсмисленост в живота. Дойде ли вторият принцип, веднага се разполагате, подигате се. В първия принцип търсите изход и ако не го намерите, идва ви мисълта на скорпиона и да се самоубиете, за да се освободите от неблагоприятните условия на живота, които сами сте си създали. И тъй, първият принцип е крайно алчен, ненаситен, в него желанията нямат граница. Какъв живот може да има в това, което е ненаситно? Какъв смисъл може

да има в един живот, който се движи постоянно в права линия? Напр., пътувате през Вселената с бързината на светлината и какъв смисъл може да има за вас това движение? Да влезеш в една, две, три и повече къщи, няма смисъл. Има смисъл да се запознаеш с онези, които живеят там, да встъпиш във връзка с техния ум и сърце. Запознаване, приятелство в света, е да влезеш в съгласие с този Божествен принцип, който тук, на земята, е изразен в Христос.

Първият принцип е създал много илюзии в човешкия ум. Понеже той носи всички сенки, той е силен, създал е комбинации, с които може да даде възможност да се изрази Божествената любов: любовта намира в него израз, той става като почва. Неговото желание е да подчини втория принцип и любовта, но тя не се подчинява. Тя е закон, който регулира нещата в света. Първият принцип се бои от втория, защото, когато се изпречи пред втория, проявява се светлина и като види своя образ, почва да се плаши. Също когато отидете при някого, който ви обича, сърцето ви почва да тупа. Той казва: "Идвате при майстора си и така мнозина съм поглъщал." Мъже, жени, деца и на всички треперят сърцата. Мъж или жена и и двамата имат скрита мисъл и първият принцип, искат да владеят, но като усетят, че този принцип не се поддава, казват: А, тук е моят майстор, тук е вторият принцип, Божественият, който носи израз на живот и безсмъртие." Писанието казва: "Любовта изпъжда във всеки страх", и за да бъдем щастливи, непременно трябва да се съединим с Христос и иначе, пътят ни е изгубен. Щом не служим на Бога, ще служим на мамона. Ако служим на Бога, съборили сме мамона и ако не служим на Бога, ще дойде мамон и ще каже: "Ти ще ми служиш!" Това всеки от вас трябва да знае. Някои казват: "Аз искам да съм свободен." Свободен ще си, ако служиш на любовта, иначе ще слугуваш на мамона и ще бъдеш роб. Едновременно на Бога, и на мамона не можете да служите и по никой начин! Често някои казват: "Аз да го набия, та да ми има страх." Ти можеш да го забиеш, можеш да го наплашиш, но той няма да те обича. Аз бих желал да видя някого от вас, който чрез бой е обикнат от друг. Такъв човек не съм срещнал. Това го говоря не само аз, говорили са го всички велики хора, всички светии.

Когато първият принцип вземе надмощие в човешкото сърце, човек става сух, корав, започва да затвърдява. У него всичко закоравява и сърцето, мускулите, ръцете, краката, артериите и т.н. Тогава лекарите казват, че в такъв човек се явила болестта "артериосклероза". Аз казвам, че това се дължи на първия принцип, който е втвърдил сърцето и обсебил човека. Като забележи, че първият принцип е завладял човека, Бог започва да разединява, т.е. започва да действа вторият принцип. Като влезе в първия принцип Любовта, почва да го организира в себе си. Това е борба, която действа механически в света. Тя се явява във всички слоеве на обществото, в умовете на философите, в религиозните общества и навсякъде. Тя ще се явява, докато вторият принцип вземе надмощие и организира нашите сърца, нашите тела и ние станем безсмъртни. Желанието на Христос, желанието на втория принцип, е да вземе надмощие над клетките, монадите и да ги направи неразрушими, безсмъртни. Само тогава ще минем от преходното към неизменното, ще влезем в областта на вечното съединение и вечната Божествена хармония. Затова е създаден светът, за да минат сърцата и умовете на хората от първия принцип във втория. Процесът е отляво надясно. Как работите вие, например? Отивате наляво, за да действа дясната ръка по-силно. Има и изключения, някои са левичари, но изобщо, когато се работи, отива се отляво надясно. Този принцип е станал причина да се измести сърцето малко на лявата страна. Съвременните анатоми обясняват изместването на сърцето с това, как е лежало детето в утробата на майка си. Но причината не е тази. След време сърцето трябва да се премести в средата между двата дроба и само тогава ще има хармония между мъдростта и любовта. Сега, като говоря за вашето сърце,

подразбирам такава хармония и между вашите мисли и желания. Всякога вашите желания имат надмощие над вашия ум. Вие мислите много добре и казвате: "Аз ще направя това, ще направя онова", но като се разсърдите, разрушавате всичко. Мъж и жена се обичат, но един ден жената среща друг мъж, по красив от нейния, с хубави мустачки, черноок и казва: "Намерих го, най-сетне!" И този дом, който се гради двадесет години, се разрушава. Тази жена е нещастна: Намерила е тя първия принцип. Същото нещо се отнася и за мъжете, и за децата. Едно дете намира баща си глупав, лош и казва: "Онзи баща е по-добър от моя." Често някои деца сравняват своята майка с други майки и казват: "Майката на онези деца е по-хубава, по-добра от нашата" и веднага в техния дом се явява дисхармония. Промъкнал се е първият принцип. Аз ви говоря за тази философия, не в нейната дълбочина, но само да ви изтъкна, колко сте слаби. Пред мене вие сте такива, както ви виждам, слаби; вие сте още гвоздеи, които тепърва трябва да се забиват от чука! Като дойде чукът, ще ви пита: "Познаваш ли ме?" "Познавам те". Ще се забиеш и даже навън ще излезеш. Ще познаете, че сте гвоздеи и че силата не е във вас, а в чука. Чукът пък казва: Виждаш ли, като те ударя, накъде отиваш", силата, обаче, е в дръжката на чука, а не в чука." Тази сила е в ръката, а не в дръжката. Ръката пък казва: "Силата е в мозъка, а не в самата ръка." Ако мозъкът не даде заповед да се дигне ръката, какво ще стане с нея?" Така е и с хората. Двама приятели, два гвоздеа се събират и се разговарят. Единият казва: "Аз съм забит 20 см, знаеш ли колко товар закачат на мене? Никой не може да ме изтръгне, най-голяма работа върша аз." Това са разсъждения на гвоздеи. Влиза някой християнин в църква и казва: За Господа аз направих еди-какво си, обърнах един към Господа." Обърнал си го! Ти си като крадец, когато вземе кесията на някого и я отвори, бръкнал си в сърцето му и си го задигнал и оставаш онзи човек да си оплаква дните и живота. Някои майки смятат, че са дали живот на детето си и го изпратят в "Майчин дом". Дала си му живот! Ти не трябва да лъжеш това дете. Вторият принцип не търпи лъжа. Между лошите хора лъжата, силата, омразата, завистта и всички тези неща са съвместими; те са естествени неща и когато двама лоши хора се набият, усещат временно удоволствие. Така е и с един вълк, лъв и когато те разкъсват и изядат една овца, временно са доволни; след 5-6 часа, обаче, те имат нужда да разкъсат друга жертва. Такива примери има много и в съвременната цивилизация. Случило се е нещо подобно в Америка, констатирано от съдебните власти в Ню Йорк. На един американски лекар му правило голямо удоволствие да убива хора и действително, за кратко време той убил 25 души. Взел той една жена за своя секретарка и първо нея убил. И как? Започнал да я реже парче по парче, като наблюдавал ефекта от своето дело, отрязал и пръстите на краката, на ръцете, извадил очите, отрязал носа, ушите, докато най-после я умъртвил. Това същото направил и с други 24 души, след което ги слагал в една печка и ги изгарял. В този човек е настъпвало животинско озлобение, когато е умъртвявал жертвите си. Той бил изследван френологически в Нюйоркския затвор: челюстите и очите му били обезобразени. Той е бил под влиянието на първия принцип. Често в такива престъпници се явява желание да пуснат големи бради. Голямата брада е признак за присъствието на първия принцип. От това не искам да отидете в друга крайност и да ме разберете криво. Голямата брада дава повече сокове в човека, обаче, в престъпника тя ще бъде остра, груба. Когато вашите косми станат остри, първият принцип е взел у вас надмощие. За да познаете, колко сте добри, опитвайте всяка сутрин вашите коси, вашата кожа. Когато кожата ви стане суха и почне да набелява, у вас е първият принцип. Този принцип ще ви погълне тъй както змията поглъща жабата. Той ви улавя за крака и ако не се обърнете към Господа, ще слезете в дъното на ада, ще познаете другата философия на живота, ще познаете, какво е да служиш на мамона. Никой не може да избяга от тази вечна съдба на нещата. Затова Христос казва: "Обърнете се към Мене."

